

NAGRADE 'ZLATOLASKA' ZA ŠTUDIJSKO LETO 2022/23

1. ZLATOLASKE NA ODDELKU FTV

Žirija: Martin Draksler, Timon Hozo, Vida Ajdnik

Spremna beseda žirije:

Žirija se je soglasno odločila, da letos zaradi majhnega števila prijavljenih del iz druge stopnje, vse prispele filme ocenjuje enakovredno in nagrade podeli med njih ne glede na prvo ali drugo stopnjo študija v katerem so bile narejene.

////////////////////

Najboljši dokumentarni film

DOMČANI (režiser Jure Štern)

Obrazložitev:

Dokumentarni film Domčani navdušuje s svojo intimno pripovedjo. Razkriva življenje mladostnikov v mladinskem domu, ki drugače običajnemu gledalcu ostaja skrito. Film z razumevajočim ter toplim režijskim pristopom in ne vsiljivo kamero gledalca popelje v pristne in čutne vsakodnevne prizore doma.

Najboljši igrani film

ALENKA (režiser Kristian Bernard Irgl)

Obrazložitev:

Igrani film Alenka, nas z odlično igro, premišljenim scenarijem in jasno režijo prepriča in popolnoma potopi v čustveno zgodbo glavnega protagonista in njegove mame. Po svoji zrelosti in celostni izvedbi nedvomno izstopa od ostalih filmov in si zato po mnenju žirije, nedvomno zasluži nagrado za najboljši igrani film.

Najboljša režija

ALENKA (režiser Kristian Bernard Irgl)

Obrazložitev:

Režiser dosledno s kadriranjem in natančno režijo igralcev gradi trenutek vse do naznanitve pretresljive novice. Izjemno premišljeno in suvereno usmerjen pogled znotraj scene, z dobro režijo glavnih igralcev ustvarja režijsko suveren in prepričljiv film.

Najboljši scenarij

ALENKA (režiser Kristian Bernard Irgl)

Obrazložitev:

Močni liki, pristni dialogi in dobro grajeno zgodbeno dogajanje gledalca puščajo v pričakovanju vsake nove scene vse do konca, ki v resnici ponuja šele začetek daljše različice tega scenarija, vseeno pa s postavljeno piko na koncu popolnoma deluje v svoji kratki formi.

Najboljša TV drama

Komaj nič (režiserka Katja Predan)

Obrazložitev:

Odlično odigran odtujen par, ki skozi dolg dialog kroži v začaranem krogu propadlega razmerja. Z izredno domiselno uporabo scenografije in luči, se prostor okoli njiju ruši vzporedno z razmerjem likov, ki ga ob enem do konca na videz ohranita.

Najboljša fotografija

HOFFMANOV ZAKON (režija Aleksander Kogoj Jr.)

- nagrado prejme direktor fotografije Izidor Čok

Obrazložitev:

Izidor Čok v filmu Hoffmanov zakon izkaže z estetsko dovršeno in tehnično natančno fotografijo. Skozi celoten film spretno kombinira že obstoječe, realne elemente osvetljave s filmskimi lučmi in tako ustvari konsistenten vizualni slog.

Najboljša montaža

INES (režiser Alen Rivič)

- nagrado prejme montažerka Tonja Bjelčevič

Obrazložitev:

Montaža s skorajda nevidnimi rezi vzpostavi intimen stik med gledalcem in likom. S tekočim ritmom nas popelje v svet protagonistke, v katerem smo v enaki meri deležni vpogleda v pozitivne in negativne plati njenega stanja. Rezultat montažerjevega popolnega razumevanja materiala je ustvarjena harmoničnost med sporočilom in načinom, na katerega nam je slednje podano.

Najboljša ženska vloga

DIANA KOLENC v filmu Razglašena režiserja Blaža Andraška

Obrazložitev:

Misteriozna, odtujena, redkobesedna pianistka, ki z mimiko pove vse. Diana Kolenc nas s svojo prepričljivo igro in videzom začara in odpelje v rahlo hladen in osamljen svet ambiciozne pianistke Lize.

Najboljša moška vloga

MAKS DAKSKOBLER v filmu Daljne njive režiserja Filipa Jembriha

Obrazložitev:

Tanko mejo med karikaturjo in večplastnim komičnim likom raziskuje Maks Dakskobler v filmu Dalnje Njive, vendar mu vedno uspe ostati na pravi strani. V liku francoskega huligana Jeana mu uspe najti dovolj globine, da gledalcu uspešno približa njegov težaven odnos z dedkom.

Posebni dosežki:

HOFFMANOV ZAKON (režija Aleksander Kogoj Jr.)

Obrazložitev:

Hoffmanov zakon predstavlja redki primer uspelega poskusa žanrskega filma na AGRFT-ju. Aleksander Kogoj jr. izkaže dobro razumevanje žanra in v petindvajsetih minutah postavi tako odličen kratki film kot tudi dober nastavek za tv serijo.

2. ZLATOLASKE NA ODDELKU GLR

Komisija za gledališki in radijski sklop nagrad zlatolaske v sestavi Anuša Kodelja, Luka Marcen in Benjamin Zajc soglasno podeljuje devet zlatolask produkcijam dodiplomskega študija in dve produkcijam podiplomskega študija.

Nagrade zlatolaska za produkcije na dodiplomskem študiju

Zlatolaska za gledališko produkcijo v celoti

AMERIKANCI (produkcija VIII. semestra Dramske igre, Gledališke režije ter Dramaturgije in scenskih umetnosti)

Diplomska produkcija *Amerikanci* je celostno zasnovana uprizoritev, ki razstira dramsko besedilo ikonične Zofke Kveder. Ustvarjalna ekipa celostno zaobjame besedilo, iz njega jasno izlušči ključna vprašanja, ki si jih je avtorica zastavljala o migracijah Slovencev v ZDA in ki lahko odmevajo tudi v današnjem prostoru. Režijsko-dramaturški koncept se besedilu pokloni, hkrati pa vedno znova išče načine, kako ne ostati ujet v njegovi historični komponenti. Suverenost obvladovanja materiala se kaže tudi v celostni podobi uprizoritve. Posamezni elementi v harmoniji z dramsko igro tvorijo koherentno pripoved, ki se pogloblja v univerzalno temo hrepenenja po nečem, kar presega, kar je višje, kar je nedosegljivo. Mojstrstvo snovi je vidno v pretanjenih upodobitvah, igralci pa vdihnejo življenje likom, ki se spopadajo s težnjami in izzivi, ki presegajo čas in meje.

Zlatolaska za režijo

JURE SRDINŠEK za režijo uprizoritve *Razdejani* (produkcija VI. semestra Dramske igre, Gledališke režije ter Dramaturgije in scenskih umetnosti)

Režijo *Razdejanih* zaznamuje predvsem drzen poseg v konceptualno zasnovano odrske postavitve kanonskega besedila. Jure Srdinšek s svojim režijskim prijemom po eni strani besedilo postavi na glavo, po drugi strani pa - prav zaradi tega preobrata - ulovi ključno sržiko, vpisano v dramsko predlogo. Režijski koncept zasije v vodenju gledalčevega pogleda skozi mizanscensko postavitev prizorov, pri čemer je najbolj opazen odmik od dobesednega iskanja pomena "krvi in sperme" v dramatiki Sarah Kane. Kreativna raba različnih uprizoritvenih strategij uprizoritvi tako omogoča, da ves čas išče točke, kjer se Kane lahko sreča s sodobnim gledalcem.

Zlatolaska za uprizoritveno dramaturgijo

LAETITIA REBECCA POHL in ULA TALIJA POLLAK za uprizoritveno dramaturgijo uprizoritve *Razdejani* (produkcija VI. semestra Dramske igre, Gledališke režije ter Dramaturgije in scenskih umetnosti)

Dramaturško oko Laetitie Rebecce Pohl in Ule Taliije Pollak natančno secira zapleteno dramsko pokrajino zagotovo najbolj slavnega in zapletenega dramskega besedila Sarah Kane. Najbolj prepričljivo zaživijo predvsem ustvarjeni poudarki v interpretaciji besedila, ki se zdaj bližajo, spet drugič oddaljujejo od izvirnega podteksta, vedno znova pa se vpenjajo v vsesplošno atmosfero, ki se skozi uprizoritev dinamično razplasti, a ostaja konsistentna in zvesta dramski predlogi. Skupno dramaturško delo produkciji vdihne živost in dihanje ter služi kot nekakšen prevodnik, ki notranje boje povezuje s širšimi tematskimi tokovi. Poudarki, ki jih dramaturgija

v tej produkciji ponuja, postanejo sestavni del in ne le okrasek, saj ustvarja nove perspektive, rezultat katerih je uprizoritev, ki pulzira z energijo in se dinamično razvija.

Zlatolaska za žensko vlogo

ALJA KRHIN za vlogo Sonje v uprizoritvi *Striček Vanja: študija* (produkcija III. semestra Dramske igre, Gledališke režije ter Dramaturgije in scenskih umetnosti)

Alja Krhin vlogo Sonje utemeljuje na podstati stalnega iskanja smisla, podkrepljenega s spregledanimi majhnimi srečami. Krhin Sonjino stalno iskanje ljubezni in naklonjenosti zasnuje natančno in prodorno, brez večjih igralskih gest, raje s subtilnimi niansami v interpretaciji, hkrati pa ves čas ohranja globino tega trdoživega lika. Njeno natančno razumevanje igrane vloge zažari tudi v trenutkih, ko so v fokusu drugi protagonisti. Z odločitvijo, da bo v teh (za lik ključnih) trenutkih posegla raje po zadržani dramski interpretaciji, igralka ustvari prepričljivo podobo Čehove Sonje, ki kljub številnim že videnim interpretacijam deluje sveže, živo in sodobno.

Zlatolaska za moško vlogo

JAKOB ŠFILIGOJ za vlogi Profesorja v uprizoritvi *Učna ura* (produkcija V. semestra Dramske igre, Gledališke režije ter Dramaturgije in scenskih umetnosti) in Jana v uprizoritvi *Nesporazum* (produkcija VI. semestra Dramske igre, Gledališke režije ter Dramaturgije in scenskih umetnosti)

Jakob Šfiligoj v svojih igralskih stvaritvah V. in VI. semestra pokaže na izreden občutek za kontekst in celostno podobo uprizoritev, v katere se kot igralec vpenja. Njegovi vlogi sta zasnovani samosvoje, trdno in samozavestno, a nikoli izven koncepta uprizoritve. Kot Profesor v *Učni uri* z občutkom za komiko v interpretacijo vpeljuje refleksijo, na trenutke celo samoironičnost, ki pogosto dvigneta uprizoritev na višjo, bolj kontekstualizirano raven. V svojem nastopu kot Jan v *Nesporazumu* pa pokaže na svoj občutek za kolektivni zadatak, sodelovalno igro, predvsem pa razumevanje svoje vpetosti v odrski prostor, s katerim uspešno sodeluje in ga izkorišča svoji igralski kreaciji v prid.

Zlatolaska za kostumografijo

NIKA DOLGAN za kostumografijo v uprizoritvi *Amerikanci* (produkcija VIII. semestra Dramske igre, Gledališke režije ter Dramaturgije in scenskih umetnosti)

Kostumska zasnova uprizoritve *Amerikanci* lovi časovno determinantno dramskega besedila (konec 19. stoletja in začetek 20. stoletja), a v svojem konceptu išče vsebinski ključ za prehod v sodobno kostumografijo. In tako kot si liki v besedilu želijo drugačnega življenja, tako se tudi kostumski koncept skozi uprizoritev razvija in eksponira v izrazito sodobnih podobah. Kljub temu scenografka Nika Dolgan ohranja isto sporočilno noto kot besedilo in tako kot se liki nikoli zares ne odlepijo od svojih korenin, tako se tudi kostumi nikoli zares ne ločijo od svoje primarne oblike. Tako Dolgan skozi kostumografijo prinese dodaten nivo uprizoritve, svoje delo obogati z metaforično-simbolnim aspektom in ponudi dodaten ključ za branje uprizoritve.

Zlatolaska za scenografijo

ANA MARIJA SNOJ in EVA PETRUNA za scenografsko zasnovo uprizoritve *Razdejani* (produkcija VI. semestra Dramske igre, Gledališke režije ter Dramaturgije in scenskih umetnosti)

Scenografska zasnova uprizoritve *Razdejani* predstavlja markanten podvig transformacije drugače neuprizoritvenih prostorov v celovit odrski prostor, pri čemer Ana Marija Snoj in Eva Petruna stalno iščeta vzporednice med dejanskim prostorom (salon in terasa) in dramskim prostorom (hotel). Scenografinji raje kot da bi aspekte prostora zakrivali ali poskušali na silo hiperrealistično spremeniti v dramski prostor, jih s preprostimi, a markantnimi intervencijami potencirata, da pridobijo svoj odrski znak. Tako del scenografije postanejo tudi razgled čez Ljubljano, malomeščansko pohištvo, cerkveni zvonovi, ki se zlijejo z dodanimi kupi čevljev, inštrumenti, cvetjem. To harmonično prepletanje obstoječih in ustvarjenih elementov povečuje potopitveno kakovost uprizoritve in vabi k večutnemu doživljanju pripovedi.

Kolektivna igralska nagrada

MINA ŠVAJGER, FILIP ŠTEPEC, SUZANA KREVIH, SVIT STEFANIJA, MOJKA KONČAR, JAN SLAPAR, NIKA MANEVSKI in MATEVŽ SLUGA za kolektivno igralsko stvaritev v uprizoritvi *Amerikanci* (produkcija VIII. semestra Dramske igre, Gledališke režije ter Dramaturgije in scenskih umetnosti)

Uprizoritev *Amerikanci* večinsko temelji na igralskem ustroju, na njihovi govorni, mimični in gestični interpretaciji, Igralci Mina Švajger, Filip Štepec, Suzana Krevh, Svit Stefanija, Mojka Končar, Jan Slapar, Nika Manevski in Matevž Sluga ustvarijo kolektivni igralski presežek, v katerem si v simbiozi dopuščajo prostor za individualne igralske stvaritve, hkrati pa se venomer vpenjajo v kontekst drug drugega, in s tem v odrski prostor in čas. Igralski kolektiv *Amerikancev* razume, da pri takšnem besedilu ne gre za vprašanje glavnih in stranskih vlog, ampak raje za preplet različnih medsebojnih odnosov, pri čemer en lik ne more utemeljeno obstajati, če ga drugi liki pri tem vsebinsko in kontekstualno ne podpirajo. Sposobnost igralskega ansambla, da obvladuje zapletenost besedila in vzpostavi simbiotičen odnos drug z drugim, povzdigne uprizoritev onkraj zgolj predstavitve posameznikovega talenta. Postane dinamično in harmonično raziskovanje besedila, v katerem igralci prispevajo k skupni umetniški viziji. Prisotnost vsakega lika pridobi na pomenu zaradi kontekstualne in odnosne podpore, ki jo zagotavljajo igralski kolegi. Ta sinergija ne obogati le globine likov, temveč tudi okrepi splošni učinek uprizoritve.

Posebna nagrada za koncepta in obdelavo dramskega materiala 2. letniku za produkciji *Striček Vanja: študija in Astrov*

Študentje drugega letnika Dramske igre, Gledališke režije in Dramaturgije in scenskih umetnosti so pri obdelavi izbranega materiala za semestrski produkciji, torej dramskega besedila Antona Pavloviča Čehova *Striček Vanja*, (Anton Pavlovič Čehov: *Striček Vanja in Astrov*) pokazali izjemen občutek za nepretenciozno in iskreno raziskovanje dramskega materiala, čemur sledi tudi koncept obeh uprizoritev, ki se v ideji organsko povezujeta in kažeta na močno kolektivno misel celotnega letnika. Koncepta obeh produkcij in posledična obdelava dramske predloge sledita živosti gledališke umetnosti, njegovi nepredvidljivosti v produkcijsko-umetniškem smislu, predvsem pa si dovolita biti igriva ter raziskovalna, s tem pa lovita srčiko smisla študijskih produkcij. Pri svojem raziskovanju in obdelavi materiala se avtorji ves čas zavedajo pozicije izrekanja in ustvarjanja in ju ne tajijo, kar gledališka dogodka dela živa in gledališko prodorna.

Nagradi zlatolaska za produkcije na podiplomskem študiju

Nagrada za igro

GASPER LOVREC za vlogo Mikija v produkciji *Pesem ptic v drevesnih krošnjah* (UL AGRFT in PG Kranj)

Gašper Lovrec v vlogo samomorilskega Mikija vstopi pretanjeno in umirjeno, z jasnim razumevanjem podteksta vsake replike, ki jo izgovori. V svoji interpretaciji stalno združuje grotesknost akutnega brezupa s podtoni mladostniške igrivosti, skorajda upanja na tisto nekaj, kar se ne more zgoditi. Lovrec se z izjemno prefinjenostjo približa liku s pretanjenim razumevanjem zapletenosti, ki je vgrajena v vsako vrstico dramskega besedila. Lovrec s subtilnimi gestami, pretanjenimi izrazi in dobrim obvladovanjem odrskega govora povabi občinstvo v Mikijev svet. Pri svoji kreaciji ostaja razigran in svež, kar v kontekstu uprizoritve deluje presnuljivo in markantno, pri tem pa se uspešno izogne stereotipizaciji.

Nagrada za dramsko besedilo

JAKA SMERKOLJ SIMONETI za dramsko besedilo *Pesem ptic v drevesnih krošnjah*

Besedilo *Pesem ptic v drevesnih krošnjah* Jake Smerkolja Simonetija tenkočutno spregovori o medgeneracijskem srečanju, v katerem se srečata svetova eksistencialno izgubljenega Mikija in starejše gospe Natalije, katere podtekst se zgradi s preprosto akcijo obešanja perila zvečer. Prodorni dialog med protagonistoma se gradi prek navidezno vsakdanjih pogovorov, včasih humorno ironičnih, včasih ostrih, vedno pa prežeti z natančnim občutkom za podajanje informacij in grajenje sveta v nekem stanovanjskem bloku. Kljub temu, da spremljamo spremljamo le dve dramski osebi in njuni zgodbi, besedilu uspe zastaviti duh časa in trenutno stanje družbe, s tem pa univerzalnost, ki aludira na obstoj več takšnih streh in zgodb. Dodaten nivo, čustveno najbolj potenciran, dodaja stalno gradirajoče Pismo ljubezni, ki v formi didaskalije zaobjame intimna hrepenenja posameznika, besedilu pa prida razsežnost, ki se spleta v tesno sožitje z realistično izpisanimi dialogi. S tem besedilo izjemno učinkuje tako na intimni ravni, kot tudi na družbeni, saj s izborom tem, ki jih obravnava in načinom njihove obdelave uspešno reprezentira duh časa, hkrati pa dosega nivo univerzalnosti.